Büyük sermayenin yeni saldırılarına karşı:

DAHA ÖRGÜTLÜ MÜCADELE!..

Seçimler yapıldı, bitti. Seçim sonuçları, emekçi kitlelerin demokratik özlemlerinin ağır bastığını gösterdi. Ancak bu gelişme, emperyalizmin ve işbirlikçisi büyük sermaye güçlerinin Türkiye üzerinde duyurdukları ve uyguladıkları faşist tehlikenin durmadığını gösteriyor.

Baş patronluğunu Amerika'nın yaptığı emperyalizm ve onun işbirlikçisi büyük sermaye, ellerinde bulundurdukları her türlü olanağı kullanarak politik, ekonomik ve ideolojik silahlarla işçi sınıfını ve müttefiki emekçi kitleleri kuşatmağa hız veriyor.

ZOR GÜNLER ÖNEMLİ GÖREVLER.

Bu durum, işçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı zor günlerin, önemli görevlerin beklediğini ortaya koymaktadır.

Gerek son 2,5 yıllık dönemde gerekse seçimlerden sonra büyük sermayenin, 1973 seçimlerinden ağır kayıpla çıkan kendi has partisi AP'yi güçlendirme yönünde yoğun çaba sarfettiği görülmektedir. Bunun için önümüzdeki dönemde AP içinde ve dışında bazı düzenlemelere hız vererek bu parti ile birlikte kitlelere tekrar "Büyük Türkiye" hayali benimsetilmeğe çalışılmaktadır.

EMPERYALİZM - BÜYÜK SERMAYE - AP - MHP

Öte yandan emperyalizmin ve büyük sermayenin dolayısıyla de AP'nin vurucu, saldırgan gücü rolü oynatılan MHP'nin beslenmesine de hız verilmektedir.

Sosyalizme küfretmenin, anti-komünizm ticareti yapmanın bir işe yaramadığını gören emperyalizm ve işbirlikçisi büyük sermaye, kitleleri bu yönde aldatma ihalesini özellikle MHP'ye yüklemiş görünmektedir.

Seçim döneminde kitlelerin önüne "Kahrolsun tekelci kapitalizm", "İşçi fabrikaya ortak", ve benzeri sloganlarla çıkan MHP'yi seçim sonuçları üzerine ilk kutlayanlar da işbirlikçi büyük sermaye güçleri olmuştur.

Amerika ve işbirlikçi büyük sermayenin MHP'yi, önümüzdeki dönemde kitlelerin aldatılması ve silahlı terör hareketleriyle baskı altında tutulması işinde daha çok kullanacağı görülmektedir.

Önümüzdeki dönemde demokratlar, yurtseverler, sosyalistler yeni ve çetin sınavlarla karşı karşıyadırlar. Bu durum tüm demokratik güçlerin en geniş birlik ve dayanışma içinde mücadele etmelerini zorunlu kılmaktadır. Bunun için de, daha örgütlü, daha güçlü mücadele gerekmektedir. Bunun için de, bilimsel sosyalizmin ışığında yürünecektir.

TÜSİAD Başkanı MHP' nin "Seçim başarısı"nı kutladı

ANKARA-(THA)

Türk Sanayici ve İşadamları Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Feyyaz Berker, MHP nin "seçim başarısı"nı, Türkeş'e gönderdiği bir telgrafla kutlamıştır. MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş'de TÜSİAD Başkanı'nın kutlamasını teşekkürle cevaplamıştır.

Öteyandan MHP'nin Mil Mecli[illegible]rup odasınd

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

15 günlük gazete Sayı: 7 8 Temmuz 1977 100 kuruş 150 Krş.

Yeni MC'ye geçit yok!..

İşbirlikçi büyük sermaye, fabrikatörleriyle, bankerleriyle, büyük toprak sahipleriyle, büyük tüccarlarıyla elele yeni oyunlar, yeni tertipler peşinde.

5 Haziran seçim sonuçlarıyla ortaya çıkan durumu, emekçi kitlelere karşı ve kendi çıkarlarından yana kullanabilmek için ellerinden gelen her oyunu çeviriyorlar.

DEMOKRASİYE KARŞI SAVAŞ

İşçi sınıfı, tüm emekçi kitleler, demokratlar, yurtseverler, ilerici gençler, dün olduğu gibi bu gün de hayat pahalılığının, baskı, şiddet, terör ve cinayet kasırgasının altında sindirilmeğe, ezilmeğe çalışılıyor...

Büyük sermaye ve müttefiki gerici güçlerin halka, demokrasiye karşı bu savaşını Demirel-Türkeş ikilisi yürütüyor.

Büyük sermaye biliyor ki, CHP'nin her geri adımı faşizm adına kazanılmış bir adımdır.

DEMİREL-TÜRKEŞ İKİLİSİ

12 yıldır Yüce Divan önüne çıkmaktan kaçmasını beceren Demirel kurtuluşu toz duman içinde görüyor. Cinayet mangalarının erzakını büyük sermayeden temin eden Türkeş ise sahte imzalı "sol" sloganlarla geleneksel bir tahrifat ve aldatmaca kampanyası yürütüyor. Başvurulan yalan ve dolanlar Mussolini'lerin, Hitler'lerin yalanları... Büyük sermaye biliyor. Bildiği için de, MHP'yi kolluyor, besliyor ve kitlerin üzerine saldırtıyor...

Yeni bir MC aranışı bu amaç içindir. Yeni MC olmadı, AP-CHP koalisyonu gene bu amaç içindir.

İşçi sınıfı, emekçiler uyanık. Bu oyun, bu tezgah sökmeyecek. Faşizme geçit verilmeyecek.

İşçi sınıfımız ve emekçi halkımızı zor günler, önemli görevler bekliyor. Önümüzdeki dönemde demokratlar, yurtseverler, sosyalistler yeni ve çetin sınavlarla karşı karşıyadırlar.

Yeni görevlerin eşiğinde

Seçimler sırasında sınırlı bir maksatla yayınını sürdüren gazeteniz Görev, bu kez daha geniş kapsamlı görevlerle karşımıza çıkıyor. Gördüğü ilgi ve destek ona bu cesareti verdi.

Bilindiği üzere Ecevit'in kurduğu hükümet güvenoyu alamadı. Ama ister alsın, ister almasın bu hükümetçe hazırlanan program, birkaç yuvarlak sözün dışında şehirde ve yazıda işçiler, yoksul köylüler ve tüm emekçilerin gereksinimlerini karşılayacak, yaşam düzeylerini yükseltecek doğru dürüst hiçbirşey getirmiyordu. Üstelik bundan sonra Halk Partisinin şu veya bu biçimde katılacağı herhangi bir koalisyon olasılığında, herhalde bu programdan da daha gerilere gidilecektir.

Böyle olacağı başından belliydi. Halk Partisi işçi ve emekçilerden destek görüyor, oy alıyor; ama onlar yerine sermaye sınıfına güvence vermeyi ne zamandır yeğ tutuyor, ancak böylece iktidarına yol açılacağını düşünüyordu. Diğer yandan parti kadroları ve görüşleri olarak eskisinden daha gerilere kaymaktaydı. Yeni bir Milliyetçi Cephe (MC) iktidarınının programının nasıl olacağından ise söz etmek bile istemiyoruz.

Bütün bunlar seçimler sırasında bıkmadan, yılmadan tekrarlamaya çalıştığımız temel gerçeği bir kez daha gözler önüne serdi; boş umutlara bel bağlamamayı, bıçağın kemiğe dayandığı durumumuzu düzeltmek için başkalarına değil, gene ancak kendimize güvenmemiz gerektiğini bir kez daha ortaya koydu. Henüz bu gerçegi farketmemiş yığınlar için de öğretici oldu. Bize gene ancak kendimizden fayda vardı.

Bunun için en kısa sürede gücümüzü birleştirmek, işçi sınıfının öncülüğünde ve onun sınıf partisinde, Türkiye İşçi Partisinde birleşerek o yolla politikaya ağırlığımızı koymak, sermaye sahiplerine, burjuvaziye karşı kendi öz gücümüzle, bu gücümüzle güçlendirdiğimiz kendi partimizle çıkmak zorundayız.

İşte bugün Görev, bu temel gerçeği görenlerin elbirliğiyle henüz görmemiş olanların da biran önce görebilmesine yardımcı olmak üzere yayımını sürdürme dileğindedir.

Gazetemiz bizim dert ortağımız, can yoldaşımız olacaktır. İşyerlerimizde, köyümüzde olup bitenleri, uğradığımız haksızlıkları, adaletsizlikleri, hepimize örnek olacak önder, yiğit kardeşlerimizi Görev'e yazacağınız, yazılarımızı imkân buldukça fotoğraflarla süsleyeceğiz. Bazan bir tek resmin koskoca bir yazıdan daha anlamlı ve öğretici olduğunu unutmayacağız. Ayrıca Görev yazı ve resimleriyle, karşılaştığımız haksızlıkların önlenmesi için güncel, ivedi çözümleri ve bunlarla birlikte yukarda belirtilmeye çalışılan kesin çözümü bulmamıza yardımcı olacak, kendi partimizde örgütlenip doğrudan iktidara yürüme ve iktidarı alma yolunda birlikte adımlar atmaya başlayacağız.

Yayın hayatını sürdürmek için, sermaye sınıfının yüksek paralı ilânlarına değil yalnızca okuyucusuna güvenen gazetemizi almak için bir çay parasını esirgemeyeceğimiz gibi, onu mümkün olduğu kadar fazla arkadaşımızın, dostumuzun okuması için de elimizden geleni yapacağız. Yeni okuyucular kazanacağız, gazetemizi de okuduktan sonra atmayıp bir başka tanıdığımıza verecek veya postalıyacağız. Gazetemizde gördüğümüz haberleri, yazıları ve onlardan aldığımız fikirleri, görüşleri tanıdıklarımıza aktaracağız, onları da sanki okumuşcasına haberli ve bilgili kılacağız.

Böylece Görev'in yazarı, çizeri, dağıtıcısı ve okuyucusu olarak ve hepimiz aynı zamanda hem okuyucu, hem yazar, hem dağıtıcı olarak birlikte büyük bir Görev ailesi oluşturacağız.

Ancak böylece gazetemiz, kendisinden beklenenleri yerine getirebilecek son ve kesin çözüme, işçi sınıfının müttefiki yoksul köylü ve emekçi kitlelerle birlikte kendi sınıf partisi, Türkiye İşçi Partisi eliyle adım adım iktidara yürümesi sırasında, bu yürümevi sağlayan örgütlenmede de bir araç olarak görebilecektir.

Görevin yeni görevlerinde hepimize başarılar.

Nihat SARGIN

TİP BAŞKANLIK KURULU BİLDİRİSİ

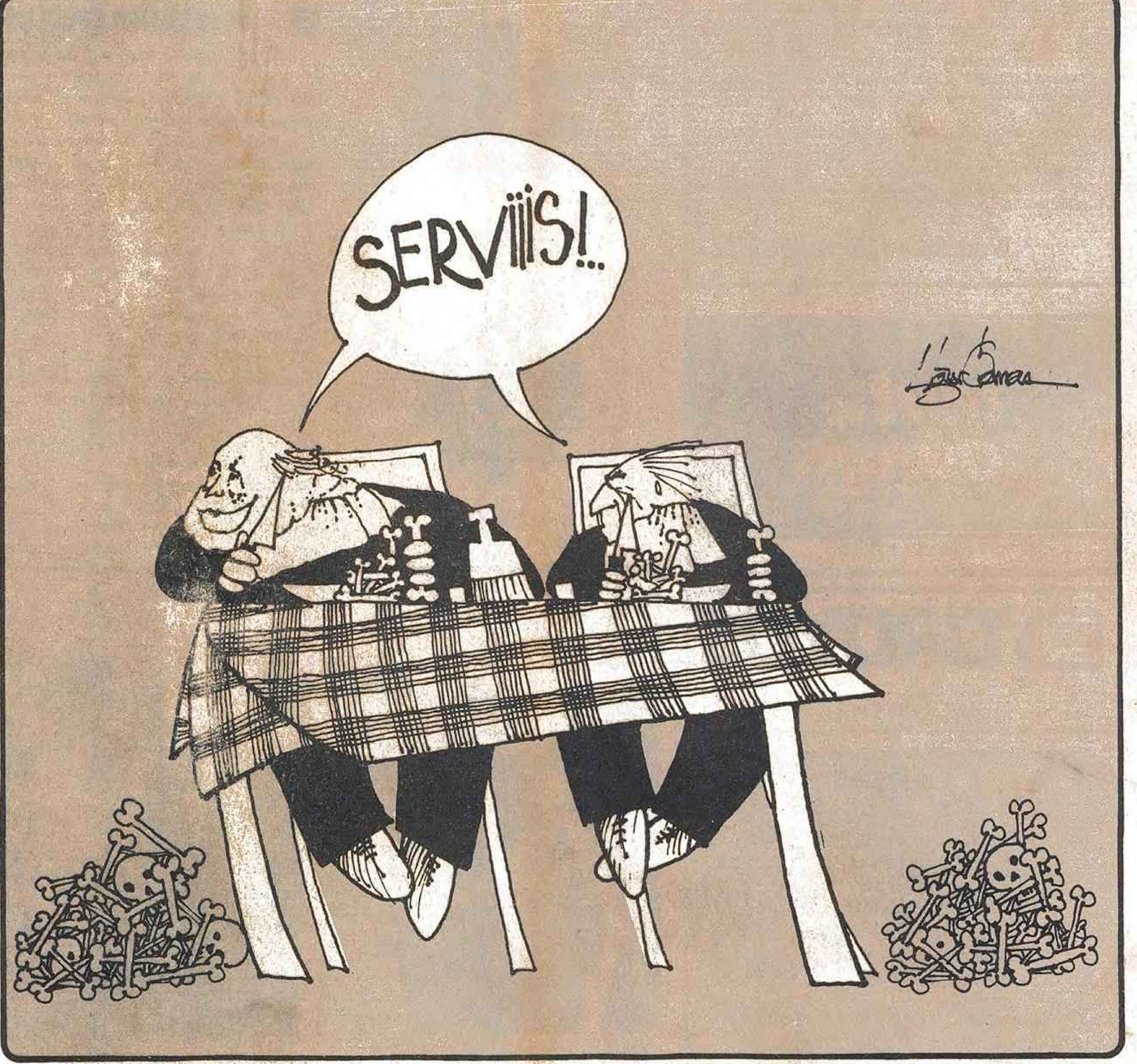
CHP büyük sermayeye güvence vermekten vazgeçmelidir!

CHP hükümetinin Millet Meclisinde güven oyu alamamış olmasına rağmen seçim sonucunda en çok oy alan ve Meclislerde en çok sandalyeye sahip olan CHP'nin başkanının hükümeti kurmakla görevlendirilmesi ve kurduğu hükümetin Cumhurbaşkanınca onaylanması demokratik kurallara uygun normal işlemler olmuştur. Ancak, CHP'nin uzlaşma ve dıştan destek konusunda partiler düzeyinde bir anlaşmaya varmadığı halde, "uzlaşıcı" olma iddiasıyla ve bu iddiasını kanıtlamak üzere, kendi Parti programı, seçim öncesi vaadleri ve ona oy verip destekleyen kitlelerin özlem ve istekleri doğrultusundan ayrılarak gerilerde bir program hazırlaması, CHP'nin kendi açısından bir talihsizlik olduğu gibi, asıl önemlisi ülkemizdeki demokrasi mücadelesi açısından geri bir adım olmuştur. Bu programın, bundan sonraki alternatiflerde, koalisyon pazarlıklarında gerçekten uzlaşmaya gidilmesi gerektiğinde, üzerinde taviz verilecek temel belge niteliğini alması ve neticede böyle bir alternatifte daha da gerilere kayılması tehlikesi ciddi olasılık olarak belirmiş bulunmaktadır.

YENİ MC Mİ?

Hükümet bunalımının bugünkü aşamasında, hele CHP Genel Başkanının, güven oylaması sonuçlandıktan sonra yaptığı basın toplantısında CHP ve onun paralelinde

(Devamı sayfa 3'de)

ÇARK

Taş taşa değmeden duvar yükselmez...

Bir AP-CHP koalisyonunun alabildiğine zorlandığı günler yaşıyoruz.

5 Haziran seçimleriyle ortaya çıkan hassas dengenin, sözüm ona "aşırı sağa" kapalı ucu AP ile sosyalist harekete karşı bir yalıtma duvarı haline getirilmeğe çalışılan CHP'nin kuracağı bir ortaklıkla çözüme kavuşturulma arzusu..

Emperyalist güçler böyle istiyor. İşbirlikçi büyük sermaye böyle istiyor.

Mutlu son kısmında AP-CHP yazan bir senaryo!..

Takdim tarzı, 5 Haziran seçimlerinin de, "istikrarlı bir hükümet" oluşmasına elvermediği!.

Oyunlar, oyun içinde oyunlar öylesine yoğun bir trafikte gelişiyor ki...

Üç ay önce erken seçim kararı hangi gerekçelerle CHP'ye dikte ettirilmişti? Normal süresinde yapılacak bir seçime niçin set çekilmişti?..

— Ülkemizin bir an önce "istikrarlı bir hükümete" kavuşması için değil miydi?.

Gerçek, yukardaki tekel tahrifatının tam tersidir oysa.

"İstikrarı" tek başına bir CHP iktidarında görmeyen, daha doğrusu görmek istemeyen işbirlikçilik 5 Haziran seçim sonuçları ile ortaya çıkan hassas dengenin üzerine çöreklenmek istemektedir.

Bu sonucun alınması uğruna az şeyler mi yapılmıştır.

Kanlı MC şemsiyesi altında geçen bir seçim döneminde 1 Mayıs katliamı düzenlenmiş, "suikast" lerle, dürbünlü tüfeklerle, mektuplarla bir gerilim, korku ve yılgı ağı örülmüş ve sonra seçmene adeta "sen bilirsin" denmiştir.

Sonuç ne olmuştur?

Bir takım aritmetiksel olguları tekrarlamağa gerek yok. Sosyalistlerin meclise girmesi engellenmiştir.

Bugünkü meclis, burjuvazi açısından gene tam bir dikensiz gül bahçesi görünümündedir.

AP bir oranda toparlanmış, MSP oy sayısı olarak değilse bile yüzde ellilik sandalye hasarına uğramış, sermaye güçlerince alabildiğine beslenen MHP mecliste grup olabilme barajını aşabilecek ölçüde semirtilmiştir.

CHP ise politik zikzak'larına rağmen gene de oy tabanındaki demokratik özlemlerin kümeleştiği önemli bir sandalye sayısına ulaşmıştır.

Hükümet kurma turlarına başlayan CHP Genel Başkanına kayıtlı-koşullu bir görev mektubu verilmiş, anlamı sadece "MSP'ye hayır" olan bir ifade aralığına kurulacak hükümetin "Atatürkçü" olması isteği yerleştirilmiştir.

CHP Genel Başkanı bu mektup çerçevesinde, meclis içindeki "vicdan sahibi" kişilere seslenmiş, ancak seslendiği yerden tek bir cevap bulamamıştır.

İkinci tur için AP Genel Başkanı görevlendirilmiş, her ne hikmetse kendisine, CHP Genel Başkanına verilen kayıtlı-koşullu görev mektupu verilmemiştir. Bu MSP, CHP'nin yanına gelecek olsa "Atatürk düşmanı", AP'nin yanına gelecek olsa böyle bir mahzur yaratmamakta mıdır?..

Süleyman Demirel yeni bir MC'yi kuracak mıdır, kuramayacak mıdır? MSP'yi eritme koşullarını sağladığı bir teslimiyet alanı oluşturduğu anda MC'yi kurmaması için bir neden yoktur.

Belki de, yeni bir MC, ufuktaki AP-CHP için bir geçiş dönemi olarak düşünülmektedir...

İnceden inceye, ağır ağır ama görünür bir biçimde yollar AP-CHP'ye vardırılmağa çalışılmaktadır.

O zaman ne olacaktır? MHP denen besleme sermaye tezgahının canına minnet. AP-CHP duvarına çarpacağı öngörülen bir yığın "solcu" yasa önerisinin altına MHP imzası atılacak. Bankaların devletleştirilmesi, sigortaların devletleştirilmesi ve benzerleri...

40 yıl öncelerin "devletçilik" yutturması ardında nasıl kapitalist yetiştirilmişse, AP-CHP "istikrarı" ardında faşist güç ve politikaların semirtilmesi olayı...

Bu tablo karşısında, tüm demokratik güçlere, sosyalistlere büyük görevler düşüyor: Örgütlenmek, örgütlenmek, örgütlenmek...

Taş taşa değmeden duvar yükselmez. Duvar yükselecektir.

Varlık ÖZMENEK

GÖREV
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Müdürü
VARLIK ÖZMENEK

Yönetim Yeri : Konur Sok. 15/8
Kızılay - ANKARA
İstanbul Bürosu : Piyerloti Cad. 21/1
Cağaloğlu

Dizgi : ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Şti. 17 97 04
Baskı: Daily News Web Ofset - 18 82 88

Büyük sermaye yeni kaynaklar arıyor

İYAK TUZAĞI

Sermayedarlar krediye doymaz. Büyümek, daha çok kâr elde etmek için daha çok kredi kaynağı arar. MEYAK'tan sonra şimdi de işçi sınıfımızın sırtından İYAK tezgahıyla yeni bir kaynak yaratılmaya çalışılıyor...

Ilkokul çağından itibaren başlayan bir şartlandırma var: Tasarruf etme alışkanlığının yerleştirilmesi. Yapılacak tasarrufların bankalarda toplanması için gösterilen çabalar ise ayrı bir şartlandırma.

Ne olur, tasarruflarla toplanan paralar? Tasarruf edilen paralar bankalarda toplanır, sermayedarlara kredi olur akar.

Sermayedarlar krediye doymaz. Büyümek, daha çok kâr elde etmek için daha çok kredi kaynağı arar. Hükümetler de yeni kredi kaynakları arayıp bulmakla yükümlüdürler, sermayedarlara. Devlet bütçesini aktarırlar; Devlet tahvilleri çıkarıp vatandaşlara borçlanırlar, topladıklarını aktarırlar, aktarırlar. Sosyal sigortalar Kurumu kaynaklarının nasıl sermayedarların hizmetine verildiği biliniyor. Emekli Sandığı ve Bağ-Kur kaynaklarının da yine sermayedarların hizmetine sunulmuş olduğunu söylemeye gerek yok.

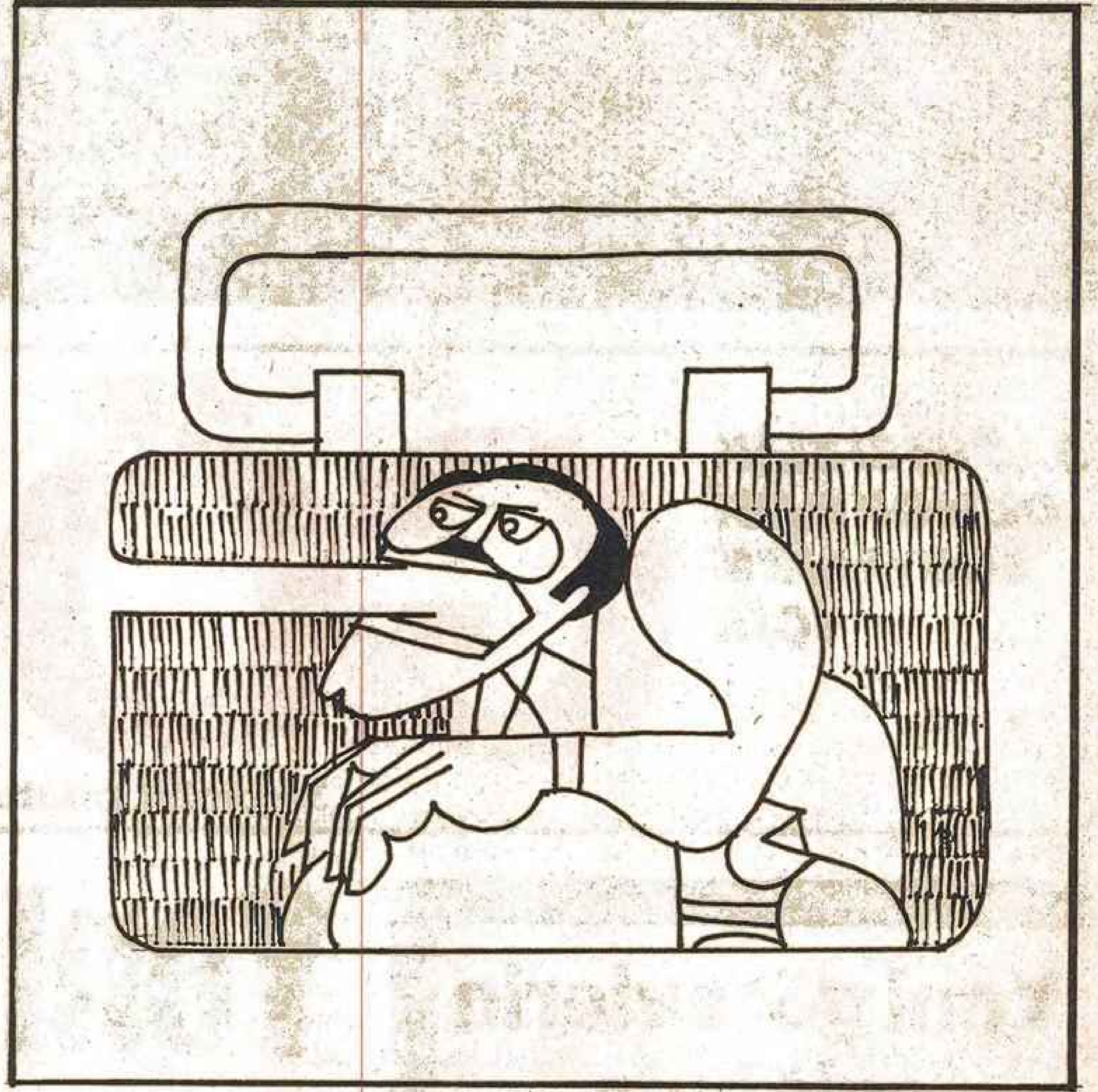
Bugün bunlar da yetmez oldu. Yeni kaynaklar bulmakla yükümlü hükümetler yeni kaynaklar yarattılar. Bunlardan birisi MEYAK: Memur Yardımlaşma Kurumu. Her ay memurların maaşlarından yüzde 5 kesiliyor, bu sandığa. Kesilen yüzde 5'lerin tutarı 6 milyarı geçti. Milyarların yerinde bugün yeller esiyor. Biriken milyarlar tez elden sermayedarlara kredi olarak aktarıldı. MEYAK'ın ise halâ yasası çıkmadı. Yani memurlardan kesilen yüzde 5'lerle memurlara hangi şartlarla ne gibi yardımların yapılacağı belirlenmiş değil. İstim arkadan gelecek, anlaşılan. Gelecek ya, ne zaman ve nasıl, belli değil.

SIRA İŞÇİLERDE

Çalışanların tasarruf etmeleri için elden gelen yapılıyor. Yapılıyor da artık hiç bir şey kâr etmiyor, çalışanların, özellikle de işçilerin tasarruf etmelerine. Neden mi? Artık ekonomik kriz süreklilik kazandı. Sermayedarların uzmanları krize çare bulamıyorlar. Kriz bütün kapitalist dünyayı sarmış. Sürekli kriz demek, fiyatların sürekli artması demek. Sürekli kriz demek hayat pahalılığının sürekli artması demek. Bunlar ise, ücretlilerin yaşamalarının her geçen gün zorlaşması demek. Yaşamının her geçen gün zorlaştığı dönemde kendiliğinden tasarruf elbette mümkün olmaz.

Mümkün olmaz da, mümkün değildir diye sermayedarlar da kârlarından vazgeçmezler. Hükümetler de yeni kaynaklar aramaktan vaz geçmezler. Süslerler, püslerler, bir isim takarlar ve zoraki tasarrufun yolunu bulurlar. Buluyorlar da. İşte MEYAK. Memurlara zoraki tasarruf.

Şimdi sıra işçilerin zoraki tasarrufunu gerçekleştirmede. Bunun da ismi kondu: İYAK, İşçi Yardımlaşma Kurumu. Yasa tasarısı meclislerde bekliyor. Seçimlerden sonra kim iktidar olursa olsun, İYAK'ı kanunlaştıracak. Böylece memurlardan sonra işçiler de zoraki tasarruf ettirilmiş olacak.

İŞÇİLERDEN SONRA

İşçilerden sonra sırada esnaf ve zanaatkârlar var. Esnaf ve zanaatkârlar için de mutlaka ZEYAK, yani esnaf ve zanaatkârlar yardımlaşma kurumu kurulacak. Nereden mi biliyoruz? Bağ-Kur örneği var. Emekli Sandığı ve Sosyal Sigortalar Kurumu'ndan sonra Bağ-Kur kurulmadı mı?

Biliyoruz, çünkü, işçi ve memurlar gibi esnaf ve zanaatkârlar da emekçi kesimden. Sermaye sınıfı ve bu sınıfın iktidardaki partileri, emekçi kesimlere gözlerini dikerler. Emekçi kesim, sermaye sınıfının iktidarları için oy deposudur, sermaye sınıfının ise çifte sömürü alanı. Sömürünün çifte oluşu, emekçi kesimin hem emeklerini sömürmelerinden, hem de ihtiyaçları olan sermayeyi iktidarlar eliyle bu kesimden temin etmelerinden. Üstüne üstelik iktidarlar eliyle arttırılan fiatlarla kazıklamada cabası.

KURTULUŞ YOK MU

İktidara kim gelirle gelsin işçilerin zoraki, kanun gücüyle tasarrufunu sağlayacak olan İYAK gündeme gelecek.

Peki, kurtuluş yok mu? Var, kurtuluş işçi sınıfının iktidarında.

Ya kısa dönem için? Örneğin önümüzdeki dönem için? Yine kurtuluş, işçi sınıfında, işçi sınıfının politik örgütünde, Türkiye İşçi Partisi'nde, onun etrafında örgütlenmekte..

TİP PROGRAMINDAN

Çağımız Kapitalizmden Sosyalizme geçiş çağıdır

Çağımız kapitalizmden sosyalizme geçiş çağıdır. Yakın geçmişe kadar kapitalizm tüm dünyayı kapsayan bir sistem iken, bugün dünyanın önemli bir bölümü kapitalizmin dışına çıkmıştır; artık bir kapitalist dünya sistemi, bir de, sosyalist dünya sistemi vardır. Temel çelişki bu iki sistem arasındadır. Sistem ayrımını doğuran temel öge, üretim güçleri ile üretim ilişkileri durumunun iki sistemde nitelikçe ayrı, birbirinin karşıtı olmasıdır.

Çağımızda kapitalizm devamlı gerilemekte, alanı daralmakta, sosyalizm ise güçlenmekte, genişleyip yayılmaktadır. Alanı daralan bu kapitalist dünya emperyalizm aşamasındadır ve hammadde kaynaklarını, pazarlarını ve özellikle sermaye ihracı ve yatırım alanlarının devamlı genişletmek zorundadır. Emperyalist aşamanın bu gerekleri ile dünyada sosyalizmin genişlemesinin doğurduğu fiili daralma durumunun çelişkisi, kapitalizmin kronik bunalımını daha da derinleştirmekte çelişkiler keskinleşmekte büyük köklü dönüşümlerin, devrimlerin koşulları oluşmaktadır. Gelişmiş kapitalist toplumlarda emek-sermaye çelişkisi şiddetini arttırarak sürmekte, bu ülkelerde işçi sınıflarının barış, demokrasi ve sosyalizm için mücadeleleri güçlenmekte, dünya işçi sınıfı hareketi yeni aşamalara doğru yükselmektedir. Tüm toplumlar şu, ya da bu yoldan ve ergeç sosyalizme geçecektir.

Ulusal çatışma emek-sermaye çelişkisinden kaynaklanıyor

Çağımız aynı zamanda emperyalizm aşamasındaki kapitalist dünya içinde yer alan sömüren ve sömürülen toplumlar arasındaki çelişki ve çatışmaların keskinleştiği, ulusal kurtuluş hareket ve devrimlerinin oluştuğu bir çağdır. Enperyalizmin sömürü ve etki alanı, ulusal kurtuluş hareketleri ve bu ülkelerin giderek bağımsızlığa kavuşmaları dolayısıyla da sarsıntı geçirmekte, dünya, emperyalist sistem için gittikçe güvensiz duruma gelmektedir.

Yukarıda belirtilen ulusal çelişki ve çatışma, kapitalist ve sosyalist sistemler çelişkisinden bağımsız, kendi başına bir çelişki değildir. Emperyalist-anti emperyalist, sömüren-sömürülen ülkeler çelişkisi, son tahlilde kapitalizmin temelindeki emek-sermaye çelişkisinden kaynaklanmaktadır; onun toplumlar arası düzeydeki belirtisidir. Öte yandan, söz konusu ülkelerin hem kapitalist dünyanın ilişkiler ağı içinde kalıp, hem de gerçek bir bağımsızlığa kavuşmaları ve bağımsızlıklarının perçinlemeleri mümkün değildir; bu ağın dışına çıkmaları, bunun için de sosyalizm doğrultusunda iç yapıların değiştirmeleri zorunludur. Ulusal kurtuluş hareketleri ve devrimleri, objektif olarak, dünyadaki kapitalizmden sosyalizme geçiş mücadele ve sürecinin bir parçasıdır.

Emperyalizmin sömürü ve etki alanı giderek geriliyor

Günümüzde dünyanın üçte birinin, toplumsal evrimde kapitalizmle sosyalizmi ayıran nitel çizginin ötesine geçmiş, çeşitli biçim ve derecelerde sosyalizmi kurma ve gerçekleştirme yoluna girmiş olması, böylece kapitalizm karşısında sosyalizmin tarih sahnesinde yerini sıkıca almış ve bu yeri genişletmekte olması, gelişmiş kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketinin ise gittikçe güçlenmesi ve yoğunlaşması, geri ülkelerde bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinn içiçe geçerek, bütünleşerek ve durmadan sosyalizmden yana güçlenerek yürütülmesini ve başarıya ulaşmasını kolaylaştırmaktadır.

Türkiye'deki bağımsızlık demokrasi, sosyalizm hareketi de dünyadaki bu oluşum ve hareketlerin bir parçasıdır ve ondan soyutlanamaz. Bu gerçeği göz önünde tutan Türkiye İşçi Partisi, dünya sosyalizmindeki gelişmeleri, işçi sınıfı hareketlerindeki ilerlemeleri, anti-emperyalist bağımsızlık mücadelelerindeki başarıları yakından izler, olumlu karşılar; bu oluşum ve hareketlerele kardeşçe dayanışmayı öngörür.

ŞAŞMAZ İLKE: Sınıf Sendikacılığı

Keramik—İş iki işyerinde daha yetki aldı

DİSK'e bağlı Keramik-İş sendikasının örgütlenme çalışmaları yoğun bir biçimde sürüyor. 1.000'in üzerinde işçinin sendikasız çalıştığı Tekirdağ yöresinde, Keramik-İş sendikası DERYA Tuğla Fabrikasında çalışan 150 işçi adına sözleşme yapma yetkisi aldı.

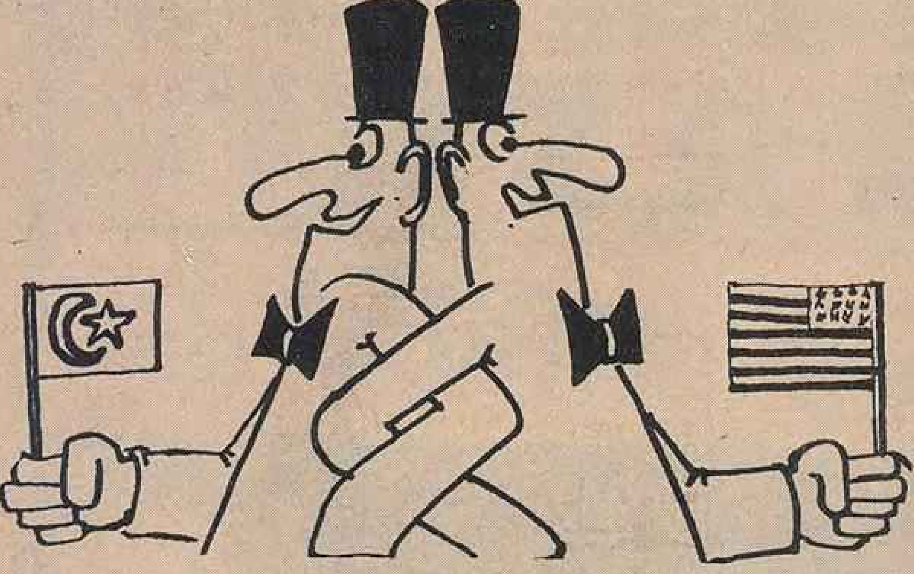
Bu işyerinde, işçilerin de katılmasıyla hazırlanan sözleşme taslağı yakında görüşülmeye başlanacak. Ayrıca, bölgedeki diğer Tuğla, Kiremit ve Asmolen fabrikalarında da örgütlenmesini sürdüren Keramik-İş, yakında buralarda da toplu sözleşme yetkisini almayı beklemektedir.

Bu arada, İzmir'de Kiraz-Ödemiş yolu üzerinde kurulu olan Özgür Atermit Fabrikasında da örgütlenme çalışmaları tamamlanmıştır. Keramik-İş burada da yetkiyi almıştır.

Bu işyerinde örgütlenme, işveren-sarı sendika işbirliğiyle kırılmak istendi. 26 işçi işten çıkarıldı. Baskıların yoğunlaşmasına rağmen, işçiler birliklerini korudular. Sonunda mücadelelerinde başarı elde ettiler. Bugün, işten çıkartılan 26 işçi yeniden geri döndü. Bu işyerinde de, Keramik-İş sendikası sözleşme görüşmelerine devam ediyor.

NASIL MİLYONER OLUNUR?..

BU TİCARET BAŞKA TİCARET

Kahramanımız, siyasal hayata atılırken yapacağı işin "fazilet mücadelesi" olduğuna hem inanmış hem de etrafını inandırmıştı. Mesleği olan hekimlikte başarılı olamamasının da bu düşüncede önemli bir payı olduğu söylenebilir. Ancak o sözüm ona fazilet mücadelesine atılırken kendi ifadesiyle "çok sevdiği" mesleğinden ayrılmak zorunda kalmıştı.

Ağabeyi, ülkesinin siyasi mevtalarından biriydi ama soyadının siyasal hayatta ilerlemesine yardım edeceği şüphesizdi...

Neyse sözü uzatmıyalım. Kahramanımız, siyasal hayata atıldı ve kısa zamanda adından söz ettirir hale geldi. Ancak yükselme grafiği hiç ummadığı anda terse döndü. Kendisinden daha marifetli bir hemşehrisinden esaslı bir kazık yedi. Kısa bir süre sonra da onunla düşman kardeşler kampına sürüklendi. Kazık yediği hemşehrisi hakkında demediğini bırakmadı. O hırsızdı. O mensup olduğu partiyi menfaat şirketi haline getirmişti. O şöyleydi, o böyleydi. Daha neler neler..

Fazilet mücadelesi yaparken bu arada evdeki telefonlarına bile haciz geldi. Yemeyi içmeyi severdi. Büyük otellerin malum yerlerinde felekten gece çalmayı severdi. Evet bunlar böyleydi ama o da bir kez gelmişti cihana...

Fazilet-mazilet derken etrafını bile inandıramaz hale gelmişti buna ilişkin mücadeleleriyle...

Bir pundunu yakalayıp, hani o bir zamanlar "menfaat kapısı" dediği kampa kapağı atmağa çalışıyordu.

Derken günlerden bir gün kolladığı saat geldi.

Artık bu çile bitmeliydi. Paraya, daha çok, çok çok paraya ihtiyacı vardı. Yapacağı iş bir ticaretle ilgiliydi: Komünizm ticareti...

Gerçi hayatı boyunca bu işi yapmıştı ama niye yalan söyliyelim bu işi amatör bir ruhla yapmıştı. Bu alanda profesyonelliği seçenler hem siyasal hayatta yükselmişler hem de paraya garkolmuşlardı. Milletin enayisi bu muydu?

Uzun sözün kısası profesyonelliğini ilan etti. Gazetelerin baş köşelerine gene yerleşti.

İlk önce evindeki telefonun hacizini çözdürdü, sonra memleketi kurtardı!

Bu kadarla da kalmadı. İthalat-ihracat işleri yapan bir şirketin alış-veriş işlerinde politik tampon oldu, komünistlere karşı bayrağı daha engin bir heyecanla salladı!

O ülkenin başkentinde şehrin göbeğinde mükellef bir büronun sahibi oldu. Az zamanda öylesine çok işler yaptı ki, o ülkede kurulan ve kendisinin harcı da bulunan hükümet, kahramanımızın daha da gelişmesi için kendisine teşvik belgeleri vermeğe başladı.

Komünizm ticareti azbuz iş değildi. Kahramanımız semirdikçe semirdi. Şimdi milyonlarla oynuyor.

O ülkede en çok para getiren iş komünizm ticaretiydi o da o işi yapmıştı. Ağzımızdan yel alsın ticaretin değil, milliyetçiliğin gereğini yapmıştı. Ne denir?..

Ahmet ULAŞ

Sınavlar bitti ama dert bitmedi

Üniversiteye girebilecek olan 70.000 öğrenciyi başta can güvenliği olmak üzere büyük sorunlar bekliyor.

Sömürü sömürü sömürü...

Her yıl üniversiteye giriş sınavlarının yapılacağı sıralarda büyük bir tartışma açılır. Üniversiteye girebilmek için başvuran yüzbinlerce gençten kaçının üniversiteye girebileceği, kaçının ise açıkta kalacağı konusu konuşulur. Arkasından sınavların yapılmasıyla herşey unutulup gider. Türkiye'de üniversite sorunu gibi belirli dönemlerde gündeme gelip artık kangren olmuş bir çok yara vardır. Can güvenliği de artık bunlardan biri olmuştur. 1 Ocak 1977 tarihinden bu yana tam 111 öğrenci öldürülmüş olması bunun çok açık bir kanıtı.

Üniversite giriş sınavlarını her nasılsa kazanmış olan gençleri bir çok dert beklemektedir. Bunların başında barınma, beslenme, kredi, kitap, teksir ve can güvenliği sorunları geliyor.

KREDİ SORUNU

Üniversite öğrencilerine kredi vermek ve yurt sağlamakla görevli olan Yurtkur Genel Müdürlüğüne 1962 yılından 1975 yılı sonuna kadar 150 binden çok öğrenci başvurmuş. Bunlardan ancak 70 binine kredi verilebilmiş. Diğer öğrencileri ise kredi verilememiş. Bugün

YURTKUR'UN ALACAKLARI

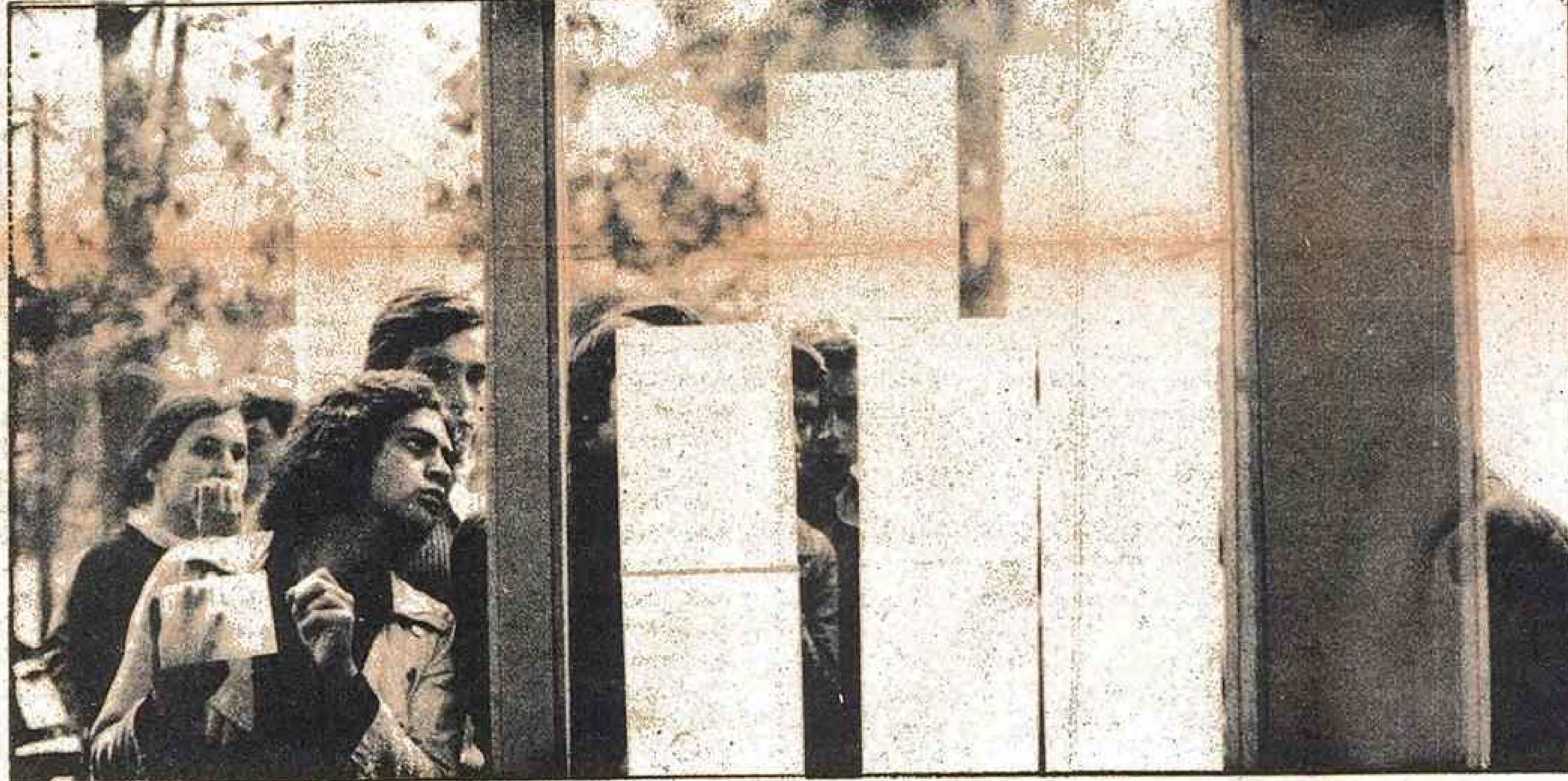
1962 yılından bu yana verdiği kredilerle ilgili olarak Yurtkur'a 6 bin kadar öğrenci borcunu ödeyebilmiş. Kurum halâ 64 bin öğrenciden alacaklı durumda. Bu da üniversiteden mezun olan gençlerin büyük bir işsizlik sorunu ile karşı karşıya olduğunu gösteriyor. Yurtkur'un bu 64 bin öğrenciden toplam 351.5 milyon lira alacağı olduğu biliniyor.

CAN GÜVENLİĞİ SORUNU

Lise mezunu bir genç üniversite sınavını kazansa, kredi, yurt, beslenme, kitap, vb. sorunlarını da geçici olarak çözümlese bile onun can güvenliğini kimse garanti edemez. 2.5 yıllık Milliyetçi Cephe İktidarı sırasında hükümetten destek gören faşist komandolar bütün yurtta olduğu gibi üniversitelerde de can güvenliğini ortadan kaldırdılar. Şimdi üniversite öğrencilerinin öldürülüşü ile ilgili haberler gazetelerde ancak tek sütun haber olarak yer alıyor. Yıl başından bu yana öldürülen gençlerin sayısı 111'i buldu. Milliyetçi Cephe'nin yeniden diriltilmesi ile bu sayının hızla artacağı hemen hemen kesin gibi.

Üniversite sorunu yalnızca üniversiteye girişle ilgili bir konu değil. Tüm eğitim sisteminin temelden değişmesi şart. Bunun için de işçi sınıfının iktidara ağırlığını koyması ve emekten yana bir eğitim düzeninin gerçekleşmesi gerekli.

üniversite ve yüksek okullarda okuyan öğrencilerin sayısı 200 bin kadar olduğu halde kredi alan öğrencilerin sayısı 25 bin kadar. Kredilerin miktarı da bugünkü hayat koşullarına göre çok komik durumda. Eğer öğrenci şanslı ise Yurtkur Kurumunun yurdunda kalıyorsa bu 500 liranın 100 lirasını yurda vermekte, öğlen yemeklerini üniversite kantininde yiyebiliyorsa bu paranın 150 lirasını da aylık öğlen yemeği parası olarak harcamakta. Elde kalan 150 lira ile sabah, akşam yemekleri ile temizlik, sosyal giderler, kitap masraflarını karşılamak durumunda. Bu da gösteriyor ki, kredi miktarı bir öğrencinin aylık giderinin ancak yüzde 30'unu karşılayabiliyor.

Kurtuluş işçi sınıfının iktidarı

TİP BAŞKANLIK

(Baş tarafı Sf. 1 de)

olanların Millet Meclisinde olmasa bile Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde salt çoğunluğa sahip olduklarını belirtmeye özen göstermesinin ve MC liderlerinin yakınlarıyla ilgili yolsuzluk dosyalarının yeniden günün konusu haline getirilmesinin ortaya koyduğu durum, CHP hükümetini reddetmekte birleşen MC liderlerini herhalde en kısa sürede yeni bir hükümette birleşmeye doğru iteleyecek, yeni bir MC koalisyonu kurulması için ellerinden gelen çabayı göstermelerine yol açacaktır.

YENİ MC Mİ?

Hükümet bunalımının bugünkü aşamasında, hele CHP Genel Başkanının, güven oylaması sonuçlandıktan sonra yaptığı basın toplantısında CHP ve onun paralelinde olanların Millet Meclisinde olmasa bile Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde salt çoğunluğa sahip olduklarını belirtmeye özen göstermesinin ve MC liderlerinin yakınlarıyla ilgili yolsuzluk dosyalarının yeniden günün konusu haline getirilmesinin ortaya koyduğu durum, CHP hükümetini reddetmekte birleşen MC liderlerini herhalde en kısa sürede yeni bir hükümette birleşmeye doğru iteleyecek, yeni bir MC koalisyonu kurulması için ellerinden gelen çabayı göstermelerine yol açacaktır.

DEMOKRATİK ÖZLEMLERE KARŞI

Yalnız bu liderlerin, gruplarına tümüyle kırmızı oy verdirmede sağladıkları başarı, yeni bir MC hükümeti için de grupların aynı bütünsellik içinde tutma başarısını göstereceklerl anlamına gelmez. Halkımızın demokratik özlem ve isteklerine bütünüyle ters düşmenin yanında, MC döneminde çözülmediğinden ertelene ertelene yığılmış ve erken seçime gidilmesine yol açmış ekonomik ve politik iç ve dış sorunları gene aynı MC iktidarının rahatlıkla çözme olanağı bulunmamaktadır.Bu duruma, MC partileri arasındaki uyuşmazlık ve çekişmeler de eklenince, bu partilerin kimi parlamento üyelerinin üç partili yeni bir MC koalisyonuna karşı çıkmaları mümkündür.

Bütün bunlardan dolayı yeni bir hükümetin oluşmasının oldukça zaman alması ve sonuçta CHP'nin şu veya bu biçimde katılacağı bir hükümetin güven oyu alabilmesi uzak bir olasılık değildir.

SERMAYEYE GÜVENCE

Defalarca altını çizerek belirttiğimiz üzere seçim öncesi faşizan tırmanışın önlenmesinde ve demokrasinin gelişip güçlendirilmesinde ve hatta buna sıkı sıkıya bağlı olduğu için ülkede yalnızca can güvenliğinin ve asayişin sağlanmasında bile dayanılacak asıl güç kaynağı işçi ve emekçi halk kitleleridir. Hükümet programının hazırlanışında CHP bu temel gerçeği göz ardı etmiştir. Bunun için de CHP'nin karşısındakilerle pazarlık etme, görüşlerini kabul ettirebilme gücü azalmıştır. Bu tumunu sürdürmede, büyük sermayeye güvence vermeyi kitlelerin desteğini korumaya yeğlemede israr ederse, CHP'nin sayıca en büyük parti olmasına rağmen, parlamentoda başı çeken değil, karşı güçlerin peşinde sürüklenen parti durumuna düşmesi kaçınılmazdır.

ÖRGÜTLENMEK

Türkiye İşçi Partisi'nin ötedenberi ileri sürdüğü ve bu konuda yılmadan uğraş verdiği üzere, ülkede faşizmin geriletilmesi ve demokrasinin geliştirilip güçlendirilmesi işçi sınıfı başta olmak üzeretümüyle demokratik toplumsal muhalefetin örgütlendirilerek politika sahnesinde ağırlığını duyurmasından geçmektedir. Bugünkü koşullarda önemi bir kez daha ortaya çıktığı gibi, CHP'yi demokratik çizgide tutabilecek asıl güç de budur.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN
GÖREV

Madeni eşya işkolundaki grevin içyüzü

MESS GERİCİ BİR İŞVEREN KURULUŞUDUR

İşverenler giderek ulusal ve uluslararası alanda işveren yanlısı örgütlerle daha sıkı ilişkiler içine girdikleri ve girecekleri anlaşılıyor

MESS'e karşı işçi sınıfının demokratik güçlerle elele mücadelesi

DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası 30 Mayıs tarihinde madeni eşya işkolunda bulunan 33 işyerinde greve başladı. Greve katılan maden işçisinin sayısı ise şimdiye kadar yapılan grevlerde görülmemiş bir sayıya ulaşıyor. Maden-İş Sendikasının öne sürdüğüne göre 40 bin kadar işçi grevde.

Madeni eşya işkolundaki 33 fabrikanın hemen hemen tümü ise bir buçuk yıldır adından çok söz edilen Madeni Eşya Sanayi İşverenleri Sendikasına yani MESS'e üye işyerleri.

MESS ile Maden-İş arasındaki bir buçuk yıldır sürdürülmekte olan görüşmelerin anlaşmazlıkla sonuçlanmasının bir çok nedenleri var. Bu nedenlerin başında MESS'in işçi haklarını ve ücretlerini dondurmayı amaçlayan tutumu geliyor. Ayrıca 16 Eylül'de Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılması için yapılan direnişe katılıp da işlerinden çıkarılan işçilerin yeniden işe alınmaları sorunu da söz konusu. MESS kesin olarak bu işçilerin işe alınmasına karşı çıkıyor. Maden-İş ise ücret taleplerinin yanısıra bu işçilerin işe alınmaları koşulunu da ileri sürüyor.

MESS'İN NİTELİĞİ

İki yıldır adından sık sık söz edilen MESS adlı işveren kuruluşunu tanımak, madeni eşya işkolundaki grevlerin temel nedenini anlamamıza yardım edecek. İşveren kuruluşlarının bu en gericisi iki yıldır toplu sözleşmelerden, grevlerden, işçilerin bilinçlenip haklarını istemelerinden çok rahatsız oluyor. Bu rahatsızlığını da çeşitli nedenlerle ortaya koymaktan çekinmiyor. Örneğin, işçilerin çok örgütlü olduklarını öne sürerek işverenlerin de daha iyi örgütlenmeleri ve işçilerin karşısına güçlü çıkmalarını öğütlüyor ve bunun için çalışıyor. Grevlere karşı kullanılmak üzere işverenlerin dayanışma fonu adı altında para biriktirmelerini örgütlüyor. Bu para ile grevlerin daha rahat kırılabileceğini hesaplıyor. Çeşitli kereler toplu sözleşme düzeninin değiştirilmesi ve grup sözleşmesi sisteminin getirilmesini istediğini açıkladılar.

Böylece MESS kendine bağlı işyerlerinde işçilerin sendikal mücadelesini kırmak istiyor. Sınıf uzlaşmacısı sendikacılığı yerleştirmek istiyor.

MESS toplu sözleşme görüşmelerinde de işverenlerin tek tek işçi örgütleri karşısında ezildiklerini ve işçi taleplerini kabul etmek zorunda kaldıklarını belirterek toplu sözleşme görüşmelerine işveren temsilcilerinin, daha doğrusu MESS temsilcilerinin katılmasını istiyor. Böylece işçi sendikası ile daha kolay uzlaşmazlık çıkaracağını ve onu "hizaya getirebileceğini" umuyor.

MESS'in bir başka hesabı da ekonominin batacağı yaygarası altında işçi haklarını kısıtlama girişimleridir. Kıdem tazminatlarının 30 günü aşamıyacağını, yan ödemelerin artırılamayacağını, ücretsiz tatil günlerinin çoğaltılamıyacağını, çalışma saatlerinin azaltılmayacağını ve en önemlisi DGM direnişi sırasında işlerinden atılan işçilerin yeniden işe alınamıyacağını ileri sürüyor. Bütün bunları daha görüşmeler başlamadan ilk şart olarak öne sürüyor. Ve deniliyor ki "Bu isteklerinizden kesin olarak vazgeçerseniz görüşmelere başlayabiliriz". Böylesine meydan okuma, böylesine ön şartlı görüşme şimdiye dek eşine rastlanmamış bir uygulama.

MESS grevi Türkiye işçi sınıfı açısından önemli dersler ortaya çıkarıyor. Bir kere işverenlerin giderek ulusal ve uluslararası alanda çeşitli işveren yanlısı örgütlerle daha sıkı ilişkiler içine girdikleri ve girecekleri anlaşılıyor. İkincisi sermaye sınıfının Türkiye'de işverenlerin örgütlenip işçi sendikalarına karşı mücadele etmesi paravanası arkasında küçük işletmelerin ortadan kaldırılıp belirli işkollarında tekelleşmenin sağlanması amacına yöneldiği kesin bir biçimde ortaya çıkıyor.

Maden-İş'in MESS işyerlerinde başlattığı grevlerin temelinde görüldüğü gibi başka nedenler yatıyor. Çünkü MESS, DGM direnişinden işten atılan işçilerin yeniden alınması isteminin dışında diğer ekonomik hak taleplerinin tartışılabilir olduğunu söylüyor. Grup sözleşmesi konusunda ise Maden-İş sendikası ile anlaşabileceklerini belirtiyor. O zaman geriye bir tek nokta kalıyor. İşten atılan işçilerin geri alınması.

Bu noktaya çok dikkat etmek ve bu grevlerin MESS'e sağladığı dolaylı ya da dolaysız yararları iyi hesaplamak gerekiyor. İşçi sınıfına bu grevlerin temel nedenleri anlatılmalı. "MESS'i ezmenin" ötesinde başka gerçeklerin de olduğu onlara söylenmeli.

Bugünden görülen odur ki, MESS ile karşılıklı oturup yapılan sözleşmeler bugün için hangi nitelikte olursa olsun bir dahaki dönem grup sözleşmesine dönüşür.

Grup sözleşmesi ise bu patron sendikasına bağlı işyerlerinin tümünü kapsayan sözleşme olacağına göre tek tek fabrikalardaki somut sorunlar gözden kaçacak, işverenlerin dayanışması artacak ve sendikal mücadele gerileyecektir.

Grev okullarıyla pekişen mücadele: Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Mücadelesi

MADEN-İŞ NE DİYOR?

16 Eylül direnişinde işten atılanlar fabrikalarına dönmelidir

- *Toplu sözleşmelere doğrudan işverenler katılmalıdır. Temsilciler işverenlere göre daha kolay uzlaşmazlık çıkarmaktadırlar.*
- *Ücret zamları hayat pahalılığına oranla yükseltilecek.*
- *Sosyal yardımların kapsamı genişletilecek.*
- *İkramiyelerin miktarı ve sayısı artırılacak.*
- *Çalışma süreleri batı ülkelerindeki gibi kısaltılmalıdır.*
- *Yıllık ücretli izin günleri artırılmalıdır. Yetersizdir.*
- *İşçinin güven duyabilmesi için işsizlik tazminatı verilmelidir.*
- *Kıdem tazminatı işsizliği önleyici bir faktör olarak yükseltilmelidir.*
- *İşçi sağlığı ve işgüvenliğini düzenleyen mevzuat çok yetersiz. Düzenlenmeli ve iş güvenliğini sağlayıcı tedbirler alınmalı.*
- *Grup sözleşmesi yerine işyeri sözleşmesi yapılmalı*
- *DGM direnişine katılan işçiler işe alınmalıdır. Bu olmazsa diğer ekonomik talepler kabul edilse bile anlaşma sağlanamaz.*

MESS NE DİYOR?

Kıdem tazminatı 30 günde dondurulmalı, grup sözleşmeleri yapılmalı

- *Toplu sözleşme görüşmelerine işverenlerin değil onları temsilen MESS'in vekilleri katılmalıdır.*
- *Ücret zamlarının aşırı yükselmesi engellenecek*
- *Sosyal yardımlar sınırlandırılacak.*
- *İkramiyeler sınırlandırılacak*
- *Çalışma süreleri kısaltılamaz, yoksa üretim düşer*
- *Yıllık ücretli izin günleri artırılamaz. Yeterlidir.*
- *İşsizlik tazminatının verilmesi asla söz konusu olamaz.*
- *Kıdem tazminatı kanuni süresi olan 30 günde kalmalıdır.*
- *İşçi sağlığı ve iş güvenliği konularındaki yasa ve yönetmelikler aynı kalacak.*
- *Grup sözleşmeleri yapılmalı*
- *16 Eylül direnişinde işten çıkarılan işçiler kesin olarak işe alınamaz.*

BİR YORUM

Maden–İş grevi ve bazı gerçekler...

Türkiye işçi sınıfı, tarihinin en geniş boyutlu grev hareketini yaşıyor. 1977 yazı, bu niteliğiyle önemli bir dönüm noktası.

Madeni Eşya İşkolunda, tekelci sermayenin yönetiminde bulunduğu bir işveren sendikası olan MESS bir yandan ücretleri ve yan ödemeleri dondurarak sermayenin içinde bulunduğu dar boğazdan işçilerin sırtına daha çok basarak çıkma yolunu açmaya çalışırken, diğer yandan da kıdem tazminatının 30 günde dondurulması konusundaki katı tavrıyla işsizliği işçi sınıfına karşı bir tehdit ve ücretleri dondurmanın bir aracı olarak kullanma niyetinde. "Grup Sözleşmeleri" adı verilen ve farklı yapı ve nitelikteki işyerlerini kapsayan bir işkolu için tek sözleşme yapmak demek olan yöntemle MESS, aynı zamanda küçük işletmelerin tasfiyesini ve tekelleşmenin hız kazanmasını sağlamayı amaçlıyor.

Şu anda grevin sürdüğü işyerleri, özellikle dışa bağımlı, kendi işkollarında tekel durumundaki işyerleri. Grevdeki işyerleri arasında tekelci sermayenin en önde gelen kuruluşları bulunuyor, örneğin Arçelik, Profilo gibi... Diğerlerinin bir çoğu da, bunlara gerekli ara malları üreten kuruluşlar.

Bu niteliğiyle MESS'e karşı yürütülen grevler, tekelci sermayenin egemenliğine karşı yürütülen anti-tekel mücadelenin bir parçası durumunda.

Tekellerin kitleleri yoksullaştıran sömürü oranını artırıcı ekonomik politikası, bu grevlerin başarısıyla biraz olsun dizginlenecektir. İşçi sınıfının ilerici sendikal hareketi DİSK daha da güçlenecektir. Ayrıca, politik alanda da, grevlerin başarısı tekellere karşı olan demokratik güçlerin belli mevziler kazanmasına yol açacaktır.

Bunlar göz önünde tutulduğunda, grevlerin "başarı" ile sona ermesinden, grevci işçilerin ve Maden-İş'in demokratik güçlerle en geniş dayanışma içinde verecekleri kararlı mücadelenin başarısı anlaşılmaktadır.

Yoksa, eğer güven oyu alabilseydi, kurulabilecek olan CHP hükümetinin, MESS ile Maden-İş arasında oluşturmaya çalışacağı ve muhtemelen de başaracağı bir "uyuşma", eğer MESS bazı tavizler bile verse, bir zafer demek olmayacaktı.

Grevlerin başarısını, bir burjuva partisinin iktidara gelip, tekellere işçi sınıfını "uzlaştırma" yoluna gitmesine bağlayan görüş, en azından işçi sınıfının gücüne inanmamak, çareye başka yerlerde aramak demektir.

Maden-İş üyesi işçiler, grevlerini, koşullar daha da zorlaşsa bile kararlı ve disiplinli bir biçimde yürüteceklerdir. Çünkü, onlar asıl gücün kitlelerin örgütlü ve disiplinli birliğinde olduğunu biliyorlar. Bunu defalarca yaşadılar.

15-16 Haziran'ların yaratıcısı, 16 Eylül direnişinin deneyinden geçmiş işçi sınıfı bu dönemeci de kazanımlar hanesine bir puan daha kaydederek dönecektir. Bu, aynı zamanda tekellere karşı, demokrasi yanlısı güçler açısından önemli bir kazanım olacaktır. Hedef budur.

AUER 10'uncu PARSAN grevi ise 1'inci ayında

Istanbul Pendik (Kaynarca) de kurulu PARSAN Dövme Çelik Sanayii işçileri MESS'e karşı direnen diğer 32 işyerindeki işçi kardeşleri gibi kararlı, bilinçli ve mücadelelerini sürdürmekte azimli.

"MESS'i ezeceğiz, ama bir MESS gider, başka MESS gelir" diyor işçi Yaşar İraç, "biz asıl MESS'leri doğuran tekellerin baskı ve sömürü düzenini ezmek için savaşarak öğreniyoruz" diye ekliyor.

PARSAN işçileri, MESS'e karşı grev yapıyorlar. Ve bu grevlerinde, MESS'leri bir daha dirilmeyecek biçimde ezmek için gerekli olan mücadeleyi öğreniyorlar.

Zaten her grev bir "savaş okulu" değil mi?..

GREV 10. AYINI DOLDURURKEN

AUER fabrikası, İstanbul'da, Topkapı'da. AUER fabrikası 17 Ağustos 1976'dan beri grevde. AUER işçilerinin bu ilk grevi, 650 işçi, on günde bir, 28'er kişilik Postalar halinde grev yerine geliyorlar; 12'şer saatlik nöbetler için. Ve AUER işçileri, 330 gündür, ilk günkü gibi kararlı, ilk günkü gibi azimli, grevlerini sürdürüyorlar.

Yağmurlu bir pazar günü, AUER işçileri ile görüşmeye gittik. Önce, İstanbul'un en yoğun işçi semtlerinden biri olan Esenler'de bir kahveye uğradık. AUER'e komşu fabrikaların işçileri hep burada, İZSAL'cılar, Topkapı şişe'ciler, Teknik Cam'lılar... Burada Mustafa Erel'le görüşüyoruz. Mustafa Erel'e, herkes Mustafa Amca diyor. 16 Yıllık AUER işçisi. Mustafa Erel, 1976'nın Mayıs ayında, "fabrikada üretimi aksatmak" suçuyla, evinden alınıp 2. şubeye götürülmüş, 24 saat tutuklu kalmış. Onunla beraber 9 kişi daha karakola çekilmiş. Mustafa Erel ve arkadaşları önce 17, sonra dönüp 13. maddeden işten atılmışlar. Bunun üzerine, işçiler 15 gün direnmişler. Eski Ünite temsilci olan Mustafa Usta, şimdi yine grevin yönetiminde yer alıyor.

Mustafa Erel, bize grevin nedenlerini, işyerindeki mücadelenin geçmişini anlatıyor: "Çevre fabrikaların, demokratik kuruluşların grevi canlı bir biçimde desteklediklerini", çok daha uzun sürsede, direneceklerini söylüyor. Mustafa usta ayrıca, MESS'e karşı verilen savaşın, sermayeye karşı işçi sınıfının verdiği, ekonomik, siyasi ve ideolojik savaşın bir parçası olduğunu dile getiriyor. "MESS'in tam anlamıyla ezilmesi, MESS'i doğuran, yaşatan düzenin değişmesiyle mümkün olacaktır", diyor.

Daha sonra Esenler'den kalkıp fabrikaya gidiyoruz. Bir grup işçi, Grev barakasında oturmuşlar. Hepsi de son derece neşeli, son derece kararlı. "Biz emeğimizin hakkını savunuyoruz, eninde sonunda alacağız" diyorlar.

Evet, AUER'de Maden-İş'in MESS'e karşı grevi 10. ayını dolduruyor, ve işçiler "MESS'i tam anlamıyla ezmeye kararlıyız, Yani, MESS'i doğuran ve yaşatan bu kapitalist düzeni" diyorlar.

MESS'leri doğuran tekellerin baskı ve zulmüne karşı